

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nadejda Toma,

Judecători – Anatolie Țurcan, Vladimir Timofti, Elena Cobzac, Victor Boico

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție, Bălți, Dubăsari Valeriu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

*Ciorici Valeriu xxxx, născut la xx xx xxxx,
originar și domiciliat în sat. xxxx r-nul xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.05.2016 – 29.12.2016;

Instanța de apel: 07.02.2017 – 31.01.2018;

Instanța de recurs: 03.04.2018– 29.05.2018.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 29 decembrie 2016, Ciorici Valeriu a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că Ciorici Valeriu a fost învinuit de organul de urmărire penală, pentru faptul că, în luna martie 2015, urmărind scopul dobândirii în mod ilicite a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere și înșelăciune a însușit suma de 45 000 lei de la bunelul său Ciorici Vasile, pe care l-a convins să extragă suma de bani indicată din BC „Moldova-Agroinbank” SA sub pretextul că cu acești bani va arenda un iaz, iar profitul obținut va fi împărțit în părți egale, pricinuindu-i astfel ultimului o daună materială considerabilă.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, care a solicitat casarea sentinței de achitare în privința lui Ciorici Valeriu, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care ultimul să fie condamnat în baza art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială pe un termen de 3 ani. În conformitate cu prevederile art.85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, a cumula la pedeapsa stabilită și

partea neexecutată a pedepsei complementare - privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani, stabilită prin sentința Judecătorei Nisporeni din 08.08.2013 prin care a fost declarat vinovat în baza art.328 alin.(1) Cod penal, devenită definitivă și executorie prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 10.02.2014.

În motivarea apelului procurorul a invocat:

- în cadrul cercetării judecătorești Ciorici Valeriu vina în comiterea infracțiunii încriminate nu și-a recunoscut-o, declarând, că între el și bunelul său (partea vătămată Ciorici Vasile) au existat relații civile și că dumnealui nu a însușit prin înșelăciune banii de la bunel, specificând că suma respectivă de bani i-a fost transmisă de către bunel - 22 de mii de lei cu titlu de donație iar alte 23 mii de lei pentru înmormântare. Inculpatul de asemenea a declarat, că nu a dorit și nu a avut niciodată intenția de a face vreo afacere cu bunelul său, nu a dorit să arendeze nici un iaz și că este absurd să vrei să faci o afacere cu o persoană de vârsta bunelului său;

- declarațiile lui Ciorici Valeriu în raport cu celelalte probe administrate pe parcursul cercetării judecătorești a indicat că acestea sunt pur formale, controversate, eronate și urmau a fi apreciate critic de instanță, nu coroborează cu celelalte probe elucidate;

- de către acuzatorul de stat în cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe concludente și utile, care au fost examinate și dovedesc pe deplin vina lui Ciorici Valeriu în săvârșirea infracțiunii încriminate și anume:

- declarațiile părții vătămate Ciorici Vasile, declarațiile suplimentare ale părții vătămate Ciorici Vasile, declarațiile martorului Ciorici Pavel, declarațiile părții vătămate Ciorici Vasile și bănuțului Ciorici Valeriu în cadrul confruntării;

- circumstanțele descrise în procesul-verbal de ridicare de la Ciorici Vasile a unui extras din cont de la banca „Moldova-Agroindbank” care indică asupra extragerii din cont a sumei de 45 000 lei în două părți, la data de 03.03.2015 și la 12.03.2015;

- luând în considerație probele cercetate se constată că vinovăția lui Ciorici Valeriu de săvârșirea infracțiunii încriminate a fost dovedită pe deplin.

Contrar acestor circumstanțe obiectiv invocate, instanța de judecată pur declarativ a constatat în partea constatatoare a sentinței că „învinuirea formulată inculpatului Ciorici Valeriu în conformitate cu prevederile art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal în circumstanțele descrise mai sus nu și-a găsit confirmare, deoarece din învinuirea adusă inculpatului Ciorici Valeriu instanța reține, că înșelăciunea în speță, în viziunea acuzatorului, constă în inducerea în eroare a victimei că cu banii transmiși inculpatul va arenda un iaz, iar profitul obținut va fi împărțit în părți egale. În sprijinul acestei teze, acuzatorul de stat aduce ca probă doar afirmațiile părții vătămate Ciorici Vasile. Potrivit art.111 alin.(2) Cod de procedură penală, declarațiile și audierea părții vătămate se fac conform dispozițiilor ce se referă la declarațiile și audierea martorilor, fiind aplicate în mod corespunzător. În conformitate cu art.110 alin.(8) Cod de procedură penală, declarațiile martorului, audiat în condițiile prezentului articol, pot fi utilizate ca mijloc de probă numai în măsura în care ele sunt confirmate de alte probe. În aceste condiții, declarațiile părții vătămate precum că „i-a dat banii inculpatului pentru ca acesta să arendeze un iaz”, nefiind confirmate de alte probe, rămân singulare și din acest motiv instanța nu le poate utiliza ca mijloc de probă cu privire la vinovăția inculpatului. De asemenea, nu s-a confirmat faptul că partea vătămată Ciorici Vasile i-ar fi transmis inculpatului suma de 45 000 lei anume pentru a arenda un iaz, cu scopul ca profitul obținut

să fie împărțit în părți egale. Dimpotrivă, din declarațiile inculpatului, în coroborare cu declarațiile martorilor Ciorici Elena, Olaru Roman și Ciorici Pavel, în ședința de judecată cu certitudine s-a constatat că între inculpat și partea vătămată a avut loc o înțelegere verbală, potrivit căreia inculpatul a căzut de acord să-i asigure părții vătămate întreținere - îngrijire și ajutorul necesar pe timpul cât va trăi, precum și înmormântarea, iar ultimul la rândul său s-a obligat să-i dea în proprietate casa de locuit și celelalte bunuri ce-i aparțin. În același timp, s-a constatat că partea vătămată, cunoscând că situația financiară la inculpat era precară, din care motiv ultimul inițial nici nu era de acord cu această convenție, i-a transmis bani în sumă de 45 000 lei, pentru ca acesta o jumătate din sumă să și-o ia lui, în schimbul asigurării întreținerii părții vătămate pe timpul cât va trăi, iar cu cealaltă parte din sumă să-l înmormânteze, aspect ce se confirmă prin faptul că partea vătămată când inculpatul i-a adus toată suma de 45 000 lei, a luat doar jumătate din sumă, iar restul i-a lăsat inculpatului, împrejurare ce se atestă prin recipisa scrisă de partea vătămată în acest sens (f.d.78) și prin declarațiile inculpatului și părții vătămate, date în ședința de judecată. Din aceste considerente, instanța de judecată a ajuns la concluzia că în speță lipsește înșelăciunea și prin urmare, având în vedere că latura obiectivă a infracțiunii discutate cere ca o condiție obligatorie ca bunurile altei persoane să fie dobândite prin înșelăciune, iar mai sus s-a constatat că înșelăciunea lipsește, instanța conchide că în speță lipsește latura obiectivă”;

- instanța a ignorat argumentele aduse de către acuzare, prin care poziția inculpatului și versiunea acestuia înaintate în procesul penal reprezintă o modalitate de a se eschiva de la răspunderea penală și nu au fost apreciate corect declarațiile martorilor Ciorici Elena și Olaru Roman, cu care inculpatul se află în relații de prietenie și respectiv soție, prin urmare declarațiile acestora urmează a fi apreciate critic, or șotia inculpatului a declarat că dumnezei nu a cunoscut despre faptul primirii banilor de la partea vătămată până în momentul când ultimul a spus că merge la poliție să depună plângere pe soț, iar martorul Olaru nu a fost prezent în momentul transmiterii banilor și nici la momentul când inculpatul cu partea vătămată au ajuns la înțelegerea cu moștenirea, prin urmare nu are de unde cunoaște despre faptul dacă a avut loc o înșelăciune sau nu;

- instanța de judecată nu a luat în calcul nici faptul că moștenirea de către Ciorici Valeriu a bunurilor părții vătămate Ciorici Vasile urma să aibă loc după decesul lui Ciorici Vasile și nu în timpul vieții acestuia, în cazul că între ei existau relații civile așa cum invocă achitatul;

- acuzarea de asemenea nu este de acord cu sentința de achitare și din motivul că în partea descriptivă a acesteia instanța a menționat că acuzarea își întemeiază poziția doar pe declarațiile părții vătămate, nefiind apreciate în modul corespunzător declarațiile martorului Ciorici Pavel, care în ședința de judecată a menționat că tatăl său - partea vătămată, este o persoană principială și cu o memorie foarte bună. De asemenea martorul a declarat, că într-adevăr partea vătămată s-a adresat la el cu rugămintea de a-l ajuta să-și recupereze banii de la inculpat. De asemenea, despre veridicitatea declarațiilor depuse de partea vătămată vorbește și extrasul de la bancă, care confirmă despre faptul extragerii sumei de 45 mii de lei în 2 tranșe, fapt care iarăși confirmă declarațiile părții vătămate;

- instanța a indicat în sentința că declarațiile părții vătămate trebuie apreciate critic din considerentul că acestea ridică dubii, și că partea vătămată are o poziție oscilantă, fapt cu care acuzarea de asemenea nu poate fi de acord, or atât pe parcursul urmăririi penale cât și a examinării cauzei penale partea vătămată nu și-a schimbat poziția referitor la faptul că banii

i-a transmis inculpatului pentru a arenda un iaz, ba dimpotrivă, acesta și-a menținut poziția până la final, cât privește renunțarea la înaintarea acțiunii civile în vederea recuperării sumei de 22 de mii de lei, este dreptul său și nu trebuie interpretat în sensul schimbării poziției;

- conform prevederilor pct.13 a hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „Privind sentința judecătorească” nr.5 din 19.06.2006, instanța de judecată urma să nu admită în cazul achitării unei persoane formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat. Astfel, instanța de judecată într-un mod imperativ, declinând integral argumentele acuzării, a admis poziția părții apărării;

- conform prevederilor pct.19 a hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „Privind sentința judecătorească”, instanța de judecată urma să motiveze de ce sunt admise unele probe și respinse alte probe cercetate în instanța de judecată. La fel, instanța de judecată urma să se expună de ce o parte a probelor acuzării nu sânt admise, însă instanța de judecată, contrar acestei norme indică într-un mod formal că probele prezentate de acuzare sunt unele insuficiente și dispune achitarea inculpatului, motivând că nu fapta nu întrunește elementele infracțiunii - lipsește latura obiectivă;

- conform prevederilor pct.38 a Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „Privind sentința judecătorească”, este stabilit că: Partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă:- analiza probelor, temeinicia concluziilor instanței despre faptul că învinuirea nu și-a găsit confirmare, motivarea de ce instanța respinge probele puse la baza învinuirii;

- potrivit pct.39 a Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „Privind sentința judecătorească”, nu se admite includerea în sentința de achitare a unor formulări contradictorii care pun la îndoială nevinovăția celui achitat;

- conform prevederilor art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu-din punct de vedere al coroborării lor;

- analizând în ansamblu circumstanțele cauzei, urmează a reitera că instanța de judecată ilegal a dispus achitarea inculpatului Ciorici Valeriu pentru infracțiunea incriminată conform prevederilor art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal, odată ce, pe parcursul cercetării judecătorești fiind cercetate probele acuzării au fost ignorate de către instanța de judecată, iar unilateral a fost admisă poziția apărării și declarațiile inculpatului care reprezintă o versiune de apărare și eschivare de la răspunderea penală. Partea acuzării în acest sens a prezentat probe verosimile, care au elucidat în mod clar circumstanțele cazului și în baza cărora a fost demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului Ciorici Valeriu în săvârșirea infracțiunii imputate;

- în așa mod, instanța de judecată a pronunțat o sentință care este contrară legii, ilegală și nefondată și prin urmare în scopul respectării dreptului la un proces echitabil al părților, urmează a fi casată, iar inculpatul Ciorici Valeriu declarat vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal;

- totodată, în cadrul procesului penal s-a constatat faptul că, inculpatul anterior a fost condamnat la 08.08.2013 de către Judecătoria Nisporeni în temeiul art.328 alin.(1) Cod penal la o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani, sentința devenind executorie prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 10.02.2014, rezultând astfel că la momentul săvârșirii infracțiunii imputate, inculpatul nu executase pedeapsa complementară cu privarea de dreptul

de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani, astfel fiind stabilită prezența stării de recidivă;

- potrivit art.34 Cod penal se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pe o infracțiune săvârșită cu intenție;

- conform art.82 alin.(2) Cod penal, mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate, pentru recidivă periculoasă este de cel puțin două treimi, iar pentru recidivă deosebit de periculoasă - de cel puțin trei pătrimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod;

- sancțiunea art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 850 la 1 350 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani;

- în momentul comiterii infracțiunii Ciorici Valeriu se afla în stare de recidivă, iar cea mai aspră pedeapsă prevăzută la art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal, este pedeapsa închisorii, față de inculpat poate fi aplicată în exclusivitate pedeapsa închisorii în limitele calculate conform prevederilor art.82 alin.(2) Cod penal, adică de la 3 la 6 ani;

- în privința inculpatului Ciorici Valeriu la fel urmează a fi aplicate și prevederile art.85 Cod penal, cumul de sentințe, în vederea cumulării pedepsei complementare-privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani, stabilită prin sentința Judecătorei Nisporeni din 08.08.2013 și devenită definitivă și executorie prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 10.02.2014, care până la moment nu este executată integral.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 ianuarie 2018, a fost respins, ca nefondat, apelul acuzatorului de stat, cu menținerea sentinței de achitare în privința lui Ciorici Valeriu.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit situația de fapt și de drept și întemeiat a constatat circumstanțele cauzei, anume că fapta imputată inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel a conchis că inculpatul, pe tot parcursul procesului penal, inclusiv și în ședința de judecată, a respins învinuirea, motivând că nu se consideră vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, prezentând explicații.

Astfel, versiunea acestuia nu a fost combătută prin probe prezentate de partea acuzării, totodată sentința cuprinzând și descrierea circumstanțelor cauzei constatate de prima instanță, cu indicarea temeiului de achitare a inculpatului și a motivelor pentru care probele aduse în sprijinul acuzării au fost apreciate critic.

Totodată, verificând suplimentar probele prezentate de către părți, și anume ordonanța privind începerea urmăririi penale din 11.12.2015 în baza art.190 alin.(2) lit. c) (f.d.1); procesul-verbal de autosesizare din 20.11.2015 (f.d.4); procesul-verbal de consemnare a plângerii din 02.11.2015 depusă de către Ciorici Vasile (f.d.5); procesul-verbal privind actele de constatare din 02.11.2015 (f.d.7-10); cererea din 15.12.2015 depusă de Ciorici Vasile la Inspectoratul de Poliție Nisporeni (f.d.13); ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată pe cet. Ciorici Vasile din 15.12.2015 (f.d.14); cererea din 15.12.2015 depusă de Ciorici Vasile la Inspectoratul de Poliție Nisporeni (f.d.18-20); ordonanța și procesul-verbal de ridicare a extrasului bancar din 01.12.2015 (f.d.26-28); procesul-verbal de confruntare dintre bănuitul Ciorici Valeriu și partea vătămată Ciorici Vasile din 29.12.2015 (f.d.37-38);

datele personale în privința lui Ciorici Valeriu (f.d.39-41); cererea de la Ciorici Valeriu adresată procurorului raionului Nisporeni din 27.01.2016 și ordonanța din 08.02.2016 de respingere a cererii lui Ciorici Valeriu (f.d.64-65); datele suplimentare în privința lui Ciorici Valeriu, inclusiv revendicarea (f.d.66-67); sentința Judecătorei Nisporeni din 08.08.2013 în privința lui Ciorici Valeriu (f.d.70-75); decizia Curții de Apel Chișinău din 10.02.2014 în privința lui Ciorici Valeriu (f.d.76); cererea de la Ciorici Valeriu din 12.02.2016 către procurorul raionului Nisporeni și ordonanța din 29.02.2016 de respingere a cererii depuse de Ciorici Valeriu (f.d.77-80); cererea de la Ciorici Valeriu din 10.02.2016 către procurorul raionului Nisporeni (f.d.81); recipisa din numele părții vătămate Ciorici Vasile din 10.02.2016 (f.d.82); ordonanța din 29.02.2016, prin care a fost respinsă cererea lui Ciorici Vasile (f.d.84-85); declarațiile părții vătămate Ciorici Vasile date în ședința instanței de fond (f.d.143); declarațiile martorilor date în ședința instanței de fond Ciorici Elena (f.d.148-149); Olaru Roman (f.d.150); Ciorici Pavel (f.d.156); declarațiile inculpatului Ciorici Valeriu date în ședința instanței de fond (f.d.157), astfel, instanța de apel a susținut concluziile instanței de fond, considerând că aceasta just a statuat asupra netemeinicii învinuirii, totodată considerând că argumentele apelantului erau fondate pe presupuneri, lipsite de careva suport probatoriu întru demonstrarea prezenței obiectului infracțiunii și a intenției inculpatei de a însuși bunurile părții vătămate prin escrocherie.

Astfel, instanța de fond corect a statuat că Ciorici Valeriu urmează a fi achitat, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii (latura obiectivă și subiectivă).

În consecință, reieșind din cele expuse instanța de apel a conchis că motivele indicate în apelul procurorului nu pot servi drept temei de admitere a cererii, motiv pentru care urmează a fi respinsă ca nefondată.

6. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, acuzatorul de stat a atacat cu recurs ordinar hotărârile instanțelor ierarhic inferioare, prin care s-a dispus achitarea lui Ciorici Valeriu de învinuirea imputată în baza art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal, solicitând casarea acestora, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor date, recurentul invocă că atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetărilor judecătorești s-a stabilit cu certitudine că inculpatul, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune a săvârșit infracțiunea de escrocherie, abuzând de încrederea părții vătămate.

Recurentul consideră că, vinovăția inculpatului este probată prin probe acumulate la cauza penală și cercetate în ședințele de judecată, or, aceste probe fiind examinate, au fost apreciate unilateral, neobiectiv și incomplet fără coroborare cu alte probe în complex, astfel fiind apreciate eronat de instanțele de judecată.

În drept, recursul ordinar declarat se întemeiază pe prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 12) al Cod de procedură penală.

7. Referință pe marginea recursului ordinar declarat, a depus inculpatul Ciorici Valeriu, exprimându-și dezacordul cu cererea de recurs înaintată și solicitând ca acesta să fie respins ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate.

8. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi

supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, fără citarea părților, este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Drept temei pentru declararea recursului, recurentul invocă prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal constată că motivul principal invocat de recurent vizează critica aprecierii probelor de către instanța de apel. În contextul dat, Colegiul penal reține că art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. În acest sens, este necesar de a menționa că potrivit art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs. În contextul dat, Colegiul penal reiterează că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

Din considerentele expuse, Colegiul penal va respinge argumentele recurentului în partea dată, ca fiind *de jure* inadmisibile. În același context, Colegiul penal constată că temeiurile pentru recurs invocate de recurent, prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, și anume că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția nu și-au găsit confirmare în prezenta cauză*, fiind invocate nemijlocit întru susținerea criticii privind aprecierea probelor, cu mențiunea asupra faptului că instanța de apel nu a apreciat în mod corespunzător probele la care apelantul s-a referit în cererea depusă.

Sub acest aspect, Colegiul penal constată că judecând apelul, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, corect adoptând o soluție de menținere a achitării inculpatului în baza art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art.100 alin.(4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludentei, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cert că inculpatul nu a săvârșit acțiuni de escrocherie în privința părții vătămate.

Astfel, studiind materialele dosarului Colegiul penal conchide că instanța de apel just a statuat că prin declarațiile părții vătămate nu a fost dovedită vina inculpatului Ciorici Valeriu în comiterea infracțiunii imputate.

Mai mult, la caz, s-a constatat că inculpatul a restituit părții vătămate suma de 22 500 lei din suma de 45 000, iar restul banilor în sumă de 25 000, Ciorici Vasile a lăsat-o nepotului – inculpatului Ciorici Valeriu fără restituire (f.d.81-82 vol. I). Faptul că inculpatul și partea vătămată (nepot și bunic) au ajuns la o neînțelegere nu înseamnă că inculpatul a comis o infracțiune. Neexecutarea la timp a înțelegerii avute între ei nu poate servi drept temei pentru a-l acuza pe inculpat de sustragerea prin înșelăciune și abuz de încredere a banilor de la partea vătămată. Or, în cazul dat, partea vătămată urma să se adreseze în ordinea civilă cu o cerere de chemare în judecată, pentru a solicita restituirea sumei respective.

Astfel, Colegiul penal menționează că deși inculpatul este învinuit, că a însușit prin abuz de încredere și înșelăciune de la Ciorici Vasile suma de 45 000 lei, ulterior a restituit jumătate din suma dată, iar restul sumei partea vătămată n-a dorit să-i fie restituite, faptul dat denotă suplimentar că relațiile dintre inculpat și partea vătămată sunt de ordin civil și în asemenea caz, acțiunile lui Ciorici Valeriu nu pot fi calificate ca escrocherie.

Totodată, instanța de recurs reține că primirea sumei de bani de către inculpat de la partea vătămată în temeiul înțelegerii verbale, nu poate fi considerat, ca fiind dobândire ilicită de bunuri, mai ales în situația dată, când părțile sunt rude apropiate - nepot și bunel.

Asupra celor menționate, Colegiul penal conchide că instanța de apel just a statuat că, în acțiunile inculpatului Ciorici Valeriu lipsește latura obiectivă - dobândirea ilicită a bunurilor prin înșelăciune sau abuz de încredere, dat fiind că partea vătămată Ciorici Vasile și inculpatul Ciorici Valeriu au avut o înțelegere verbală asupra transmiterii benevole a sumei de bani, inițiativă care a venit de la partea vătămată Ciorici Vasile, învinuirea înaintată nu s-a confirmat prin probele administrate și ca urmare instanța de fond și cea de apel just au concluzionat referitor la achitarea inculpatului pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.190 al.(2) lit. c) Cod penal - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Astfel, instanța de recurs relevă că luând în considerație constatările instanței de apel efectuate în urma aprecierii probelor, precum și abordarea separată a fiecărui argument al apelantului, cu aprecierea critică a acestuia în partea în care prezenta dubii ce nu puteau fi înlăturate, Colegiul penal susține concluziile din decizia atacată și ține să reitereze că, potrivit art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului, aceste prevederi găsindu-și reflectare în cauza penală în privința inculpatului Ciorici Valeriu.

Totodată, Colegiul penal lărgit va respinge invocarea recurentului privind încadrarea juridică greșită a faptei săvârșite de inculpat, or recurentul a invocat temeiul de recurs respectiv fără a-și susține în continuare poziția prin careva argumente, iar instanțele corect au statuat asupra achitării lui Ciorici Valeriu, deoarece fapta inculpatului nu constituie elementele infracțiunii incriminate.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele indicate, instanța de recurs nu constată prezența unor erori de drept ce ar genera casarea hotărârilor atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de fond, menținută și de instanța de apel este una întemeiată și motivată, recursul procurorului fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție, Bălți, Dubăsari Valeriu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 ianuarie 2018 în cauza penală în privința lui *Ciorici Valeriu xxxx*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 29 mai 2018.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Anatolie Țurcan

Vladimir Timofti

Elena Cobzac

Victor Boico